

[Niels Westerby.]

om, hvorvidt kommunerne skal have et beløb på mindst 10 mill. kr. til, eller det vil blive mindre. Det er slet ikke det, jeg vil kaste mig ud i. Jeg vil bare sige: vurderingen koster penge, og den koster adskillige millioner kroner.

Dernæst er alle klar over, at der bliver et almindeligt samfundsmæssigt spild både for lejere, der skal udfylde skemaer, for dem, der skal klage, for dem, der skal behandle vurderingen, og for dem, der skal behandle klagerne. Der vil blive tale om et betydeligt samfundsmæssigt spild. Heroverfor står der den fordel, som hr. Axel Ivan Pedersen peger på, ved at man bruger denne vurdering. Han siger, at der vil være lejligheder især på „broerne“ i København, som er dårlige, og hvor en forhøjelse på grundlag af den aktuelle leje ikke vil give et rigtigt resultat. Jeg skal være den første til at indrømme, at der er lejligheder på „broerne“, der er dårlige. De fleste har ikke badeværelse, ikke rigtig lys og luft og mangler en masse ting af de faciliteter, der hører til en moderne bolig. Men hr. Axel Ivan Pedersen er sikkert heller ikke uvidende om, at lejen normalt i sådanne lejligheder er meget lav. Det vil ikke være ualmindeligt, at lejen er 50, 70 eller måske 80 kr.; den er altså endog overordentlig lav. Men så vil jeg gerne gøre hr. Axel Ivan Pedersen opmærksom på, at bruger man den aktuelle leje som udgangspunkt og forhøjer den med f. eks. 10 pct. om året, vil det pr. måned svare til en lejeforhøjelse på måske 5, 6, 7, 8 eller 9 kr., altså i virkeligheden allerhøjest en halv timeløn om måneden. Nu vil hr. Axel Ivan Pedersen sikkert drage i ledning og sige, at det er de svage, der bor i disse lejligheder — dem, der tjener mindst. Men det holder jo ikke stik. Det er ikke sådan, at det fortrinsvis er folkepensionister og invalider, der bor i de billige lejligheder på „broerne“. Det vil meget ofte være folk med en endog særdeles god indtægt, som bor i den slags lejligheder; de bor der, selv om de ikke er særlig gode, fordi de har en særlig lav

leje. Det tror jeg hr. Axel Ivan Pedersen skal tage i betragtning i denne forbindelse.

Dertil kommer endelig, at man snakker om, at det gælder om at normalisere boligmarkedet ved disse vurderinger. Det tror jeg ikke man kommer til for disse lejligheders vedkommende. Jeg kan forsikre det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen om, at der er unge enlige, som betaler både 150 kr. og 200 kr. for et kummerligt værelse, der er væsentlig ringere end de lejligheder, om hvilke hr. Axel Ivan Pedersen siger, at lejen vil blive for høj, hvis man bruger den aktuelle leje som udgangspunkt. Er der nogen mening i det? Det viser jo netop, at markedslejen er væsentligt højere, og det er igen et af de fortvivlende udtryk for, at man her i det høje ting foretager en masse krumspring, fordi der pludselig kommer et modeord op i debatten, der siger, at disse lejligheder er dårlige, og derfor må de absolut ikke stige. Samtidig taler man om markedsleje; men jeg kan forsikre om, at hvis man vil have markedsleje, må lejen også stige for disse lejligheder. Lejen vil blive højere, og lejligheden vil ikke være særlig god; men leje og lejlighed vil stå nogenlunde i forhold til hinanden og stå i forhold til den høje leje, der er for gode lejligheder.

Må jeg endelig føje til, at for så vidt er det i dag venstres store dag i boligforligets ånd. Jeg har ikke været medlem af udvalget, men jeg mener at have fulgt dagspressen og de muligheder, man ellers har for at følge udvalgsarbejdet, så grunddigt, at jeg ved, at det var venstres og navnlig hr. Guldbergs indsats, at man skulle have disse vurderinger. Ganske vist foreslog venstre en vurdering og en kompensationsordning; kompensationsordningen gled ud, men venstre fik indført disse vurderinger. Jeg mener også at kunne huske, at venstre for kort tid tilbage tog navneforandring til Danmarks liberale parti, og det lagde man megen vægt på i venstre. Jeg synes ikke, man kan kalde det liberal politik at ville gennemføre en så kompli-